

गुण्डाये ४ प्रसूतिपरिमाणे च भेदि० “गण्डूषजलमात्रेण शफरी फर्फरायते” उद्धटः। ५ उच्चतनाभौ च स्त्री टाप् अमरोक्तं स्त्रीत्वमेतदर्थपरमिति शब्दार्थचि०।

गण्डूषकवलधारणादौ विधिश्च भावप्र० दर्शितो यथा “क्षौह्णीरकषायादिद्वैः संपूर्णमाननम्। आपूर्य स्थीयते तावद्विधिर्गण्डूषधारणे। कफपूर्णास्तथा यावच्छेदो दोषस्य वा भवेत्। नेत्रप्राणस्तुतिर्यावत्ता- यद्गण्डूषधारणम्। गण्डूषान् सुस्थितः कुर्यात् खिन्नभालगलादिकः। मनुष्यस्त्रीस्तथा पञ्च सप्त वा दोषनाशनान्। गलादिक इत्यादि शब्देन गण्डूषपोढौ गृह्यते सुशुतोक्तत्वात्। चतुर्विधः स्वाद्गण्डूषः क्षौहनः शमनस्तथा। शोधनो रोपणश्चैव कवलश्चापि नादयः। क्षिग्धोष्णैः क्षौहिको वाते, स्वादुशीतैः प्रसा- दनः। पित्ते कटुश्चलवणैरुष्णैः संशोधनः कफे। कषा- यतिक्तमधुरैः कटुष्णो रोपणो व्रणे। दद्याद्गूढेषु र्चणञ्च गण्डूषे कोलमात्रकम्। कषप्रमाणः कल्कश्च कवले दीयते बुधैः। धार्यन्ते पञ्चमाहर्षाद्गण्डूषाः कवलादयः। व्याधेरपचयस्तुष्टिवैशद्यं वृत्तलाघवम्। इन्द्रियाणां प्रसादश्च गण्डूषे विधत्ते भवेत्। हरेदास्यस्य वैरस्यं शोषपाकं व्रणं हृषाम्। दन्तचालं च गण्डूषो वैशद्यं तु करोति हि। अथ कवलः वातपित्तकफघ्नस्य द्रव्यस्य कवलं मुखे। अङ्गं निःक्षिप्य संचर्य निष्ठी- वेत्कवले विधिः। कवलः कुशते काङ्गान्धर्वेषु हरते कफम्। हृषां शोफञ्च वैरस्यं दन्तचालञ्च नाशयेत्।”

गण्डोपधानं न० गण्ड उपधीयतेऽत उप+धा-आधारे ल्युट् इत०। (गालवालिश) गण्डस्यापनाहं १ उप- धाने। “हृद्गण्डोपधानानि शयनानि सुखानि च” सुशु०।

गण्डोल पु० गडि-ओलच्। १ गडके २ पासे च हेमच०। गड- कश्च वक्तुं लाकारः (गोला) पदार्थभेदः। गडकशब्दे दृश्यम्। गण्डोलपाद पु० गण्डोल इव पादोऽस्य उपमानपूर्वत्वेऽपि हस्या० नान्यबोपः। १ गण्डोलतुल्यवर्तुलपादे ति० स्त्रियां स्त्रीत्वात् वा डीप्।

गण्य ति० गणं लब्ध्वा गण+यत्, गण-कर्मणि यत् वा। गणं सङ्ग्रहानं १ लब्धिर, २ गणनीये च। अयगणयः। गणोभवः दिगा० यत्। गण्य २ गणभवे ति०। अस्य केनचित् समासे उत्तरपदस्यत्वे वग्यादि० अकर्म धारये उत्तरपदस्यसादु दा- चता धास्मिन्कणय इति।

गत ति० गम-कत्तरि क्त०। १ यतीते “तुगोद तस्य स्थलपद्भि-

नीगतम्” किरा०। “गता बहुतरा कान्ते ! स्वस्या तिष्ठति यामिनी” “गताः समाः पादयुताः” नी० ता०। “आयुषो- ऽङ्गं” गतं तस्य स्त्र० सि० धातुनामनेकार्थत्वात् २ इत्यं भावं प्राप्ते च। “तथागतायां परिहासपूर्वम्” रघुः “तथागतायां तथाभूतायाम्” मञ्जिना०। तथारूप- प्राप्तायामिति तु न्याय्यम्। २ समाप्ते ४ पतिते। कर्मणि क्त०। ५ ज्ञाते ६ प्राप्ते ७ ज्ञतगतिके च। भावे क्त०। ८ गमने न० “गतं तिरस्त्रीनमनूस्सारणे” माघः। “गतेषु लीलाञ्चित- विक्रमेषु” कुमा०। “गतं गतं वङ्गिसमागतं गतम्” भट्टिः।

गतत्रप ति० गता त्रपा लब्ध्वा यस्य। १ निर्लब्धे। [अमरः। गतनासिक ति० गता नासिकाऽस्य। (खादा) नासिकाभ्याम्ये गतप्रत्यागत ति० पूर्वं विरागात् स्वस्थानात् गतः पश्चा- दागतः स्वसेवायां विरक्ततया पूर्वं गते पश्चादागते १ भ्रत्यादौ “शत्रुसेविनि मित्रे च गूढे युक्ततरो भवेत्।” गत प्रत्यागते चैव स हि कष्टतरो रिपुः” मनुः। “सा चेदक्ष- तयोनिः स्वाङ्गतप्रत्यागताऽपि वा” मनुः। भावे क्त०। २ गमनप्रत्यागमनयोश्च न० द्विय०। गदाशब्दे दृश्यम्।

गतबुद्धि ति० गता बुद्धिरस्य। १ ज्ञानभूत्ये।

गतरस ति० गतो रसोऽस्य। १ नष्टरसे “यातयामं गतरसम्। अभक्ष्यकथने” श्रुतिः।

गतभर्तृका स्त्री गतो नष्टः प्रोषितो वा भर्ता यस्याः कप्। १ विधवायां २ प्रोषितभर्तृकायाञ्च। “किञ्च सुहृ- र्च सुहृर्गतभर्तृकाः” माघः।

गतव्यथ ति० गता नष्टा व्यथा यस्य। १ व्यथामृत्ये।

गतसङ्ग ति० गतः सङ्गोऽस्य। १ फलकामनाभूत्ये २ फलसक्ते।

गतसन्नक पु० गतं सन्नमवसादहेतुभेदोऽस्य कप्। निर्भेदे १ हस्तिनि शब्दच०। [सृष्टोऽप्यागमनप्रयोजनम्” माघः।

गतस्पृह ति० गता स्पृहा यस्य। १ निवृत्तत्वे। “गत- गतस्मय ति० गतः स्मयो गच्छी, विस्मयो वा यस्य।

१ सहङ्कारभूत्ये २ विस्मयभूत्ये च। [क्षिप्त्वात् डीप्।

गताच्च ति० गतमच्च यस्य पच् समा०। १ अन्वे हेमच० स्त्रियां गतागत न० गतं गमनमागतमागमनं द्वयोः, समाहारः। १ गमा-

गमनयोः। “एवं त्वयीधर्मसमुपपन्ना गतागतं कामकामा लभन्ते” गोता। जीवस्य गतागतं च संसारे मरणोत्तरं पुन- र्जन्मपङ्कजरूपम् निश्चिद्यस्य तस्य अन्यथा तदसम्भवात्। “गतागतकुतूहलं नयनयोरपाङ्गावभि” रसमञ्जरी।

“सध्वेन मघानां गतागतं लोहितः करो- ति ततः” दृह० सं० ६ अ०। गतागतेन निर्दत्तम् अक्ष-